

Пита се: ако повторението и втълпяването е такава сила, че може да направи човѣка да върши доброто като машина: леко, точно и приятно, дали това повторение и внушение, това втълпяване на злото, на бездарността, нѣма въ този случай да направи обратното?

Олитътъ показва, че **повторението и внушението на злото действува още по-силно, по-бързо и по-сигурно**. Повторете десетина души на нѣкого, че е отъ нѣщо боленъ или смахнатъ, повтаряйте му го винаги, когато го видите въ продължение на десетина дни — ще видите, че този човѣкъ, макаръ и здравъ като камъкъ да е, пакъ ще се разболѣе или ще полудѣе. Това е фактъ. Помислете сега, какво става въ душата на детето, което е много по-възприемчиво. Помислете, какво ще стане отъ това дете, когато лошигѣ повторения и внушения му ги казватъ родителитѣ, най-обичнитѣ хора?

Нѣма по-голѣмъ грѣхъ отъ този да убиешъ детето си съ лоши внушения. Невежество на родителитѣ убива рожбата въ дома, въ семейството. Тази грѣшка правятъ понѣкога нехайни учители. Това е смъртенъ грѣхъ — никому не е простено да го върши. Човѣшко е да се постъпва обратно: не да му втълпявашъ и повтаряшъ, че е вече апашъ, крадецъ, хаймана, идиотъ, а да го окуражишъ, да му помогнешъ, да го ободришъ: „Синко, това

не е добро. Сбъркалъ си. Нищо. Ще се поправишъ. Ще задминешъ другитѣ. Ти не си лошо дете. Ти умѣешъ, ти можешъ, тебе ти прилѣга, ти си способенъ!“

Съ такива ободрителни внушения и повторения може да се направи много нѣщо за възпитанието на децата. И затуй запомни: никога не казвай на детето, че не го бива; напротивъ, ако ти каже: „не мога“, ти му внуши, че може и че не трѣбва да казва така. Тѣй се съживява и ободрява вѣрата въ него.

Щомъ единъ пжтъ само детето чрезъ внушение и окуражаване отъ родителитѣ преодолѣе мъжнотията — нататъкъ само отива и бърза да се похвали, че може.

Има още едно условие въ тази работа. Мжжътъ и жената, значи бащата и майката, трѣбва да сж на единъ умъ за възпитанието на децата. Защото иначе става анархия. Каквото единиятъ направи, другиятъ го разваля. То не е възпитание. И затуй е важно винаги мжжътъ, бащата, да е на мѣстото си, да вижда и да предвижда всичко, кое отъ какво произлиза, да направлява.

Жестокостта, грубиятъ езикъ, окулването убиватъ, но глезотията и лигавенето сжщо изхабяватъ детето и прѣчатъ на здравото възпитание.